

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1070/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда у стицају из члана 170. став 1. у вези члана 60. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Димитрија Вукашина, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 161/22 од 23.10.2023. године и Кв 460/23 од 19.01.2024. године, у седници већа одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Димитрија Вукашина, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 161/22 од 23.10.2023. године и Кв 460/23 од 19.01.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју К 161/22 од 23.10.2023. године адвокату Вукашин Димитрију досуђен је на име награде за рад износ од 472.500,00 динара и обавезани су приватни тужиоци да у року од 30 дана по правноснажности решења, под претњом принудног извршења, исплате адвокату Вукашин Димитрију у једнаким деловима наведени износ, односно сваки од приватних тужилаца износ од 31.500,00 динара, на текући рачун наведен у изреци, док је захтев за досуду награде за рад адвоката, преко досуђеног износа одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв 460/23 од 19.01.2024. године, усвојена је у целини жалба пуномоћника оштећених, тако што је награда за рад браниоцу окр. АА обрачуната по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр.121/2012, 99/2020, 37/2021), а жалба браниоца изјављена против првостепеног решења, делимично усвојена тако што је досуђен износ од 27.000,00 динара на име састава жалбе од 28.08.2023. године, те је решење Основног суда у Бечеју К 161/22 од 23.10.2023. године, преиначено у првом и другом ставу изреке, односно досуђено је на име награде за рад браниоца укупан износ од 291.000,00 динара, док је у преосталом делу жалба браниоца одбијена и првостепено решење потврђено. Приватни тужиоци су обавезани да у року од 30 дана, од правноснажности решења, под претњом принудног

извршења, плате адвокату Вукашин Димитрију у једнаким деловима износ наведен у изреци решења, односно сваки по 19.400,00 динара на текући рачун наведен у изреци. Захтев за досуду награде за рад браниоца АА преко досуђеног износа а до траженог, је одбијен као неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Димитрије Вукашин, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијано првостепено решење у одбијајућем делу и предмет врати Основном суду у Бечају на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482 став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног.

Из навода захтева произлази да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у своје име и у своју корист, у погледу сопствене награде и трошкова које је имао као адвокат, односно искључиво у своје име и за свој рачун, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић